

REWOKOWANY (2) *part praet pass pf*

e oraz oba o *prawdopodobnie jasne* (tak w rewokować); a *jasne*.

sg m G rewokowan(e)go (1). ◇ f N rewokowaną (1). ◇ [pl N subst rewokowan(e).]

Składnia dopełnienia sprawcy: rewokowany od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Odwołany, unieważniony, cofnięty (2) :

a. O przywileju, prawie do czegoś (1) : V Rzymianów dawność daną poimánemu więźniowi/ była nienaruszona: tylko łamą niewdzięcznością rewokowana być mogła. *PowodPr* 17.

b. O prawdach wiary, obyczajach religijnych (1) :

[W przeciwstawieniu: »rewokowany ... znowu potwierdzony«: A iáko wielekroć byłyby te odpufty Rozańcá świętego od ktorego Papieżá rewokowane/ vmnieyszone/ álbo záhámowane/ tylekroć znowu łá potwierdzone y do pierwszej wagi przywroczone *BzowRóż* 34.

W połączeniu szeregowym: *BzowRóż* 34 cf *W przeciwstawieniu*.]

Szereg: »rewokowany i odwołany« (1): ktorego błędu [o nieobecności w *Eucharystii ciała Chrystusa*] áczkolwiek rewocowanego y odwołanego od Berengaryulá á od Kościołá dawno potępionego/ Zwinglius y Kálwin nie chwycili *WujJud* 171.

Cf **REWOKOWAĆ**